Jeſus q̄ vocat xp̄s. tūc totius terre dn̄ationē ȝ obtinebis. qꝛ ꝑ hanc v̄ginē habemus vex Joſeph. q̄ paſcit oē ſeculū. iō dr̄ ſaluator mundi. Hic generatio marie nō cōputat. qꝛ eadē generatio eſt marie ⁊ ioſeph. qꝛ fuerūt ambo de vna tribu. Jō ſub generatione Joſeph generatio marie cōputat. Sic ergo oēs generationes. ab abraā vſqꝫ ad dauid ſūt xiiij. Hi iudices fuerūt. Jtē oēs generatōes a Dauid vſqꝫ ad tranſmigrationē babilonis. xiiij. Hi reges fuerūt. a trāſmigratōe babilonis vſqꝫ ad xp̄m xiiij. ⁊ fuerūt pontifices. ⁊ ſic oēs generatiōes. xlij. ſignificabāt xp̄m. q̄ erat iudex. rex. ⁊ pōtifex. Sic ꝙ ſub illis finitus. iudicū. regū. ſiue pontificum erat ſtatus iudeoꝝ. qꝛ expectabāt eū cui nō deberet ſuccedere alius ſtatus. Jō veniēte xp̄o q̄ in ſe omnē ꝑfectionē ꝯtinet amplius ſtatus eccl̄ie nō mutat. ꝫ militabit ſub xp̄o. Sic etiā virgo beata oīm ſctōꝝ patꝝ vitā in ſe habuit. fidem Abrae. miſcdiam Dauid. ſapiam Salomonis. iuſticiā Ezechie. ⁊ ſanctitatē Joſie. ⁊ nō ſolū in ſe habuit. ꝫ etiā eos omnes in v̄tute excellit. imo oēm fidē illoꝝ ⁊ virtutē xp̄m generando compleuit. Sic etiā ſctā virgo que nūc filio eius militat. ⁊ vſqꝫ ad coronaȝ regni militabit ſctā vita ex maria fide ⁊ omni v̄tute refloret. vt dic̄ p̄s. Refloruit caro mea. que q̄dem floruit in cōceptione xp̄i. Maria etiā floruit in paſſione. reſurrectione. aſcēſione. ⁊ gl̄ificatione xp̄i. ⁊ hoc habemꝰ ex virga virgine maria q̄ ꝓtulit florē ineſtimabilis pulcritudinis xp̄m. ſicut hr̄ in ſermone Arnonis p̄ſbiteri de natiuitate dn̄i ſup illo verbo Jſaie. xj. Egrediet virga de radice yeſſe. q̄ ſic inquit. Maria hec ſingularis v̄go pulcra p̄adiſi arbor eſt. Nā dn̄ virgā noiat. diſciplinatā. caſtā. humilē. modicā. ſed in altū cordis hūiliter creuiſſe inſinuat. habes arboris pulcritudinē vide ⁊ fructus ipius venuſtatem. Et flos inq̄t de radice eius deſcēdet. Flos virge ⁊ fructus arboris dn̄s nr̄ ih̄s xp̄s. Nō em̄ quia flos. iō non fructus. nec qꝛ fructus eſt xp̄s. ideo nō flos. Obuiauerūt aūt ſibi ſicut veritas ⁊ miſericordia. ita flos ⁊ fructus in xp̄o. flos ad v̄itatē. fructꝰ ad miſcdiam ⁊ pacē ꝑtinet. Sicut nāqꝫ in flore ꝓmiſſio. in fructu redditio ꝓmiſſionis eſt. ita et dn̄s ſuis fidelibus in fidelitate pſeuerantibus ꝓmiſit. in miſcdia ſoluit. Dn̄ p̄s. Jpe eſt qui coronat te in miſcdia ⁊ miſerationibus. Et tria in arbore cernimus. ipam. ſ. arborē. florē ⁊ fructus. Tria quoqꝫ in dn̄o nr̄o ih̄u xp̄o. Ad hec tria quodāmodo ſimul ꝑtinētia aduertamus. ipo teſtāte de ſe dicente. Ego ſum via v̄itas ⁊ vita. Nā via in exēplis. v̄itas i doctrina ⁊ ꝓmiſſis. vita in vite exhibitōe. Jgit via ad arborē. v̄itas ad florē. vita ad fructū ꝑtinet. Jtē arbor eſt xp̄s in ꝯuerſatione. flos in reſurrectōe. fructus in aſcenſione. Jn vita em̄ xp̄i fidei nr̄e rectitudo eſt ꝑ doctrinā informatio. ⁊ ſic in ꝯuerſatiōe velut in arbore ſtamus. Jn reſurrectōe aūt eius ſpe floreſcimus. Jn aſcēſione fructū ꝑcipimꝰ diuinitatis. Nō em̄ ipe ſolū ꝑ reſurrectionē ⁊ mortē refloruit. ꝫ etiā nr̄a fides emortua in ipo reuixit ⁊ refloruit. Dn̄ ſpe pſallimus cū p̄s. Refloruit caro mea in ſpe. Jn aſcenſione vero fructū diuinitatis ſpiritusancto miſſo de celo in ap̄lis participamus. Sȝ ⁊ ſinguli noſtꝝ qui velut arbores in horto dominico ſumus. ſi tn̄ arbores bone in fide viuendo extitimus in bona operatione ac maloꝝ patiētia primo hic boni odoris florem p̄mittimus vt poſtmodū in fructibus cōtemplationis eternaliter gaudeamus. Deniqꝫ ſiue xp̄m in arbore pulcerrima cuȝ floribus ſuis intellexeris. ſiue matrē virginē in arbore. Jn fructu auteȝ arboris dn̄m ih̄m eſtimaberis. q̄cūqꝫ hoꝝ ſiue vtrūqꝫ dices nō errab. Videte chariſſimi quō xp̄s flos ⁊ v̄ga eiꝰ v̄go maria n̄ ſolū iuſtos. ꝫ ⁊ pctōres i ſua hȝ generatōe. imo maior odor pietatꝭ nob pctōribꝰ i cor ſpargit cū audimꝰ ꝙ nō ꝓpt̄ iuſtos ꝫ ꝓpt̄ pctōres xp̄s vēit ſic̄ a p̄ncipio euāgelij dr̄ filius dauid qui fuit peccator. poſt hoc Abraā qui fuit iuſtus. Et licet ex hac cauſa ſit ſcriptum ꝙ licet vicinior Dauid fuit ꝓmiſſio facta ꝙ̄ Abrae. qꝛ abrae dictū fuit. Jn ſemine tuo. i. xp̄o figurato ꝑ Jſaac bn̄dicentur omnes gētes. Dauid aūt dictū eſt. De fructu vētris tui ponam ſuper ſedem tuā. Tamē ꝓpter ſpem retribuendā pctōribꝰ xp̄s primo dauid aſcribit qui fuit peccator. vt nemo peccatoꝝ deſpet. ꝫ credat iuſticiā faciēdo ⁊ penitendo. Et ſic poterit eſſe in generatione xp̄i. Sȝ non filius adam veterꝭ. neqꝫ eue. ꝫ filius noui adā id eſt xp̄i. ⁊ Eue. i. v̄ginis gl̄ioſe vt i coꝝ generatōe refloreat hic i gr̄a. ⁊ in futuro per gloriam.

¶ De exaltatione ſctē crucis ¶ Sermo. cxxvij.

Mihi aūt abſit gloriari

niſi in cruce dn̄i noſtri ih̄u xp̄i. ꝑ quē mihi mundus crucifixus eſt. Gal. vj. ¶ Jn ſumma verboꝝ duo innuunt. Primo ꝙ ſolum in cruce xp̄i ſit gloriandu. Scd̄o ſubdit cauſam ibi. per quem. ¶ De primo dicit. Abſit mihi gloriari. q. d. quidam gloriant in diuitiaꝝ affluentia. p̄s. xlviij. Jn mlt̄itudie diuitiaꝝ ſuaꝝ gloriant. hoc non eſt facienduȝ. p̄s. lxj. Diuitie ſi affluant nolite cor apponē. j. Cho. iiij. Quid habes qd̄ nō accepiſti. ſi accepiſti cur gl̄iaris: neſcis qꝛ tibi datū eſt ad ſalutem vel ad damnationem. Aliqui gloriātur in ſeculari potentia. vt patet Judith. xiij. de Holoferne qui gloriabatur quaſi potens. et in potentia ſua corruit. hoc non eſt faciendum. Eccl̄i. x. Omnis potentatus breuis vita. Sapie. vj. Potentes potenter tormenta ſuſtinebunt. Aliqui in religione ſimulata. ad Gal. vj. Volunt vos in carne circumcidi. vt in carne veſtra glorientur. Sed abſit mihi niſi in cruce dominica. ibi debemus gloriari. quia erepti et liberati ſumus a miſeria. ſeducti per primum lignum. ¶ Crux xp̄i primo viuificat contra mortificationem. per lignuȝ mortificati fuimus. Ambroſ. Pomi noxialis morſu in mortem corruit. Jn hoc ligno ſumus viuificati. Verſ. Jn arbore crucis dominice pēdet omnis vite fructus. Jn ea pependit chriſtus benedictus fructus qui eſt vita. Johannis. xiiij. Ego ſum via veritas et vita. Deute. xxx. Erit vita tua ante te pendens. Ambroſius. Sicut pomum in arbore. ſic chriſtus in cruce. ¶ Secundo ſaluificati ſumus in cruce contra damnationem. Nam crux chriſti eſt archa noe in qua ſaluatum eſt genus humanū. De qua Sap. xvj. Exiguo ligno credūt hoies ſaluare aias ſuas. Gre. in regiſtro. Quid cruce xp̄i p̄cioſius de

q̄a nobis gr̄a.ſalus ⁊ v̄tus xp̄i. Iſi. Si ꝑiculis et
ꝓcellis mūdi inuolueris lignū aſcēde crucis ⁊ li-
beraberis. Aug. in ſmone. Crux xp̄i eſt nob̄ cau-
ſa totius btītudinis.j. Pe.ij. Pctā nr̄a tulit in cor-
poꝛe ſuo ſup lignū. Mgr̄ in.iij.di.xix. Penā pctō
rū nr̄oꝝ ipe ꝑtulit.i.ꝑfecte tulit. Aug. Si eque pē
ſat culpa hois ⁊ p̄ciū redemptionis non tm̄ diſtat
oꝛtus ab occidēte.ps. Apud dn̄m copioſa redem-
ptio. Euſebius. Tota ſalus hūani generis ꝓuenit
ex ligno crucis. Rich. de ſctō vic. Sicut ꝑ diabolū
in ligno tribulatio.ſic ꝑ crucē venit nobis oīs cōſo
latio. ¶ Tercio in cruce virtutes multiplicant. Fi
gurat Gen̄.xxij. Cū abꝛaā alligaſſet yſaac ſup ſtru
em lignoꝝ.dictū eſt ei. Multiplicabo ſemē tuū ſi-
cut ſtellas celi. Spūalr̄.ſic Abꝛaā.i.deus pr̄. obtu
lit filiū in ligno crucis.hinc oꝛit multiplicatio gr̄e
⁊ v̄tutis Joh.xij. Si granū frumenti moꝛtuū fue
rit multū fructū affert. Nā xp̄s in cruce nos mul-
tas docuit v̄tutes. ¶ Pꝛio docuit obedienti
am.ad Phil.ij. Factus ē obediēs vſq ad moꝛtē.
.ſ.crucis. In oꝛone ꝯcluſit Math.xxvj. Non ſicut
ego volo pr̄.ſꝫ ſicut tu.ꝓpter nr̄am obediētiā. Ro.
v. Sicut ꝑ inobediētiā vnius hois pctōꝛes ꝯſtituti
ſunt multi.ita ꝑ obedientiā vnius iuſti ꝯſtituūtur
multi iuſti. Et ſic xp̄s fuit obediens multo magis
nos. Damaſ. Indignus eſt diuia clemētia .q̄ viuit
ſine obediētia. ¶ Scd̄o docuit patientiā . j. Pe.ij.
Cū malediceret nō maledicebat.ſic ⁊ nos. Jaco.v
Patiētes eſtote ꝯfirmātes coꝛda vr̄a. Hiero. Sive
ri ſumus xp̄i diſcipuli.oppꝛobꝛia ⁊ detractiōes de
bemus libēter amplecti.⁊ equo aīo ferre.que mgr̄
nr̄ ꝑtulit. Math.x. Nō ſit diſcipulus ſuper mgr̄m
Greg. Si paſſio xp̄i ad memoꝛiā reuocet .nihil tā
graue q̄ nō equo aīo ſuſtinetur . ¶ Tercio docuit
charitatē.⁊ h̄ in p̄mo v̄bo dicēs. Pr̄ dimitte ill̄ ⁊c̄
Ecce ſpeculū ſine macula cōſpuit.glīa celoꝝ irri
det.⁊ oꝛat ꝓ inimicis. Joh.xv . Maioꝛē charitatē
nemo habet vt aīam ſuā q̄s ponat ꝓ amicis ſuis .
⁊ oꝛat ꝓ ip̄is. Ber. In q̄ illuxit clari⁹ q̄ nos dilexit
dn̄s.q̄ꝫ in cruce ⁊ paſſiōe eius. Damaſ.li.iij.c.xxiij
Quid magis ad charitatē accēdit .q̄ꝫ q̄ ꝓpꝛio filio
ſuo nō pepcit pr̄ ⁊ fili⁹ ꝓ pctōꝛibus oꝛauit. Symō
de caſſia. Oꝛauit miſcdia.⁊ oꝛare non vult miſeria.
oꝛauit iudex vt oꝛaret reus.iux̄ illud Math.v. Di
ligite inimicos vr̄os.⁊ oꝛate pſequētibus vos. Di-
lexit em̄ nos pl⁹ q̄ꝫ matrē.q̄ꝫ diſcipl'os.q̄ꝫ ſanguinē
q̄ꝫ coꝛp⁹.q̄ꝫ vitā.q̄ꝫ etiā aīam.q2 illa oīa reliqt.⁊ nos
redemit.in hoc maxiā charitatē oñdit. Ber. Nihil
te mihi reddit ita amabilē bone ih̄u ſicut calix quē
bibiſti. Bern̄. O q̄nta charitas.deus bibit moꝛtem
ne moꝛs biberet hoiem. Inno. Suſtinuit ſuā paſ-
ſionē vt emeret tuā dilectionē. Bern̄. Quid glīoſi
us q̄ꝫ q̄ nos tanti eſtimauit p̄cij . ¶ Quarto docu
it pietatē in hoc q̄ nr̄e miſerie in ꝓꝓꝛia pſona ſbue
nit faciendo miſcdiam quā docuit. Lu.vj. Eſtote
miſcdes. Hoc notat in ſcdō v̄bo qd̄ dixit in cruce
Hodie mecū eris in ꝑadiſo. O magna miſcdia nō
legit de latrone q̄cq̄ꝫ boni feciſſe. Greg.xviij.moꝛ.
Latro in cruce pendēs manib⁹ ac pedib⁹ ligatus
nihil hn̄s liberū niſi coꝛ ad credēdū.linguā ad cō-
fitendū.⁊ ei miſertus eſt in cruce.nobis ad doctri
nam vt ſimus ad miſericoꝛdiā ꝓni. Lu.vj. Om-
ni petenti te tribue. Thob.iiij. Ne auertas faciē tu
am ab vllo paupere. Prouer.xxij. Qui ꝓnus eſt
ad miſcoꝛdiā benedicet. ¶ Quinto in cruce do-
cuit equitatē in verbo tercio. Mulier.ecce fili⁹ tu-
us. Juſticia requirit q̄ ipam cōmendaret in mun-
do.que nouē menſibus eū in mundo cōmendatū
recepit in vtero que eū caſte concepit ⁊ dulcit aluit
Bern̄. Stabat mr̄ doloꝛoſa iuxta crucē lachꝛimo-
ſa.vidit filiū conſputū.flagellatū.coꝛonatū.perfo-
ratum.cruci cōclauatū.gladius ſymeonis ꝑtranſi
uit aīam eius. Juſte ⁊ merito eam cōmendauit io
hanni. Hiero. Memento parentū ſub quoꝝ mani
bus ſumpſiſti nutrimētū. Eccl'i.iij. Qui timet de
um honoꝛat parētes.⁊ quaſi dn̄is ſuiet eis. ¶ Se
xto docuit exemplū patientie in quarto v̄bo. He-
ly hely lamazabathani.i.deus deus me⁹ . vt quid
dereliquiſti me.nō impatientiā in his v̄bis expreſ
ſit.ſꝫ magnitudinē ſui doloꝝ quē ꝓ nobis ſuſtinu-
it. Non em̄ fuit derelictus in vnione pſonali .q̄ ad
ſeparationē diuinitatis ab hūanitate.ſꝫ ſic q̄ diuitas
expoſuit humanitatē paſſioni ſine defenſione ⁊ ꝓ
tectione .ac ſi non fuiſſet ſibi vnita. Sꝫ eius paſſio
maioꝛ paſſione oīm martiꝝ.⁊ tm̄ patiēter ſuſtinuit
ſic ⁊ nos. ¶ Septimo docuit deſideriū ſalutis nr̄e
in q̄nto v̄bo. Sitio.ſ. ꝓpter vr̄am ſalutē. Bern̄. O
dn̄e cruciat te plus ſitis q̄ꝫ crux.de cruce ſiles.no-
ſtrāqꝫ ſalutē ſitis.iudei v̄o ſanguinē. Intm̄ aūt ſi-
tiebat nr̄am ſalutem.vt etiam pateret in lingua q2
ip̄e accepit amaꝝ vinū.non ad bibendū.ſꝫ ad gu-
ſtandū ſolū.quia dederunt ei acetū felle mixtum.
iuxta illud ps.lxviij. Dederūt in eſcā meā fel ⁊ in
ſiti mea potauerūt me aceto. Et ſic ſitis ei⁹ fuit fer
uēs deſideriū nr̄e ſalutis. Math.v. Bti q̄ eſuriūt ⁊
ſitiūt iuſticiā.ps.xlj. Sitiuit aīa mea ⁊c̄. Nā nr̄m
deſideriū nullibi magꝫ q̄ꝫ ad ſalutē nr̄am eſſe debꝫ
ps.xxxvij. Dn̄e añ te oē deſideriū meū. ¶ Octauo
docuit obediētiā ⁊ firmitatē in ſexto v̄bo.ſ. ꝯſūma
tū ē.ſ.imperiū ⁊ volūtas pr̄is.deſideriū patꝝ.ſalus
pctōꝝ. Et ſic nos obedire debem⁹ firmit. Nā ip̄e di
xit Joh.viij. Que placita ſūt ei facio ſp̄. Jo.v. Nō
veni facere volūtatē meā.ſꝫ ei⁹ q̄ miſit me.j. Regū
xv. Melioꝛ ē obediētia q̄ꝫ victima. Gre. Scel⁹ ydo
latrie eſt nolle acquieſcere. Et Deut.xviij . Si non
obedientes fueritis peribitis. Et obedientia debet
pſeuerare in finē . Sicut xp̄s non deſcendit ꝓpter
matrē vel diſcipulos nec iudeos.⁊ ſic nos. Heb.
xij. Recogitate eum qui talem ſuſtinuit aduerſus
ſemetip̄m contradictionē vt non fatigemini ani-
mis veſtris deficientes. Ideo Augu. Nulla moꝛs
hoꝛribilioꝛ moꝛte xp̄i. Sap.ij. Moꝛte turpiſſima
condempnemus eum. Ideo turpiſſima vt nullā
moꝛtem timerem⁹. Nam aliqui non timent moꝛ-
tem.ſed genus moꝛtis. ¶ Nono docuit de rebus
pꝛudentem facere finalem diſpoſitionem. Nā pꝛu
dētia requirit vt homo in periculis cogitet de me-
lioꝛis boni conſeruatione. Et ſic xp̄s vltimo aīam
commendauit patri di. In manus tuas commen
do ſpiritū meum . Sciuit em̄ animam ſuam patri
cōmendatā.tamen in articulo moꝛtis cōmendauit
eā ꝓpter nr̄am eruditionē.vt de rebus pꝛudentē di
ſpoſitionē faciam⁹.⁊ in hoꝛa moꝛtꝭ ferūētius ꝯuer
terem⁹ nos ad deū. Nā ſicut ip̄e ꝯdidit teſtamētū

ſua de cõmendauit tpalia. miſſitib⁹ veſtimẽta. corp⁹
ſacramẽtalr̃ nob. diſcipulos pr̃i Joh. xvj. Pater
ſerua eos in noĩe meo q̃s dediſti mihi. matrẽ iohã
ni. ſpm̃ patri. Sic nos vt nudi xp̃m in fine ſeq̃mur
nos ſpoliemus in habitu ⁊ affectu. Exod. xxv. In
ſpice ⁊ fac ſcḋm exemplar ⁊c. ¶ Quarto gl̃iari debe
mus in cruce quia per illã diabolũ ſupauit. Greg.
Qui in ligno vincebat ⁊c. Figuratur Heſter. vij.
Aman pouit lignũ ⁊ in ipſo ſuſpẽſus eſt. Rich. de
ſctõ vic. Crucis ſignaculũ eſt demonib⁹ ſuppliciũ
⁊ tormentũ. Jõ canit eccl'ia. Nullũ ↄtra h̃ ſignum
ſtat periculũ. Aug. Vbi ſignũ crucifixi ⁊ fide ⁊ de
uotione pceſſerit. ibi inimic⁹ nihil nocebit. Exem-
plũ de iudeo in eccl'ia deſerta cruce ſignato. Et di-
co cũ fide ⁊ deuotione. nõ in iniq̃tate. vt vadẽs ad
fornicationẽ. Chriſ. Neſcit crux xp̃i pcurari cri-
mini. ſ; deuotioni ⁊ dilectioni. Aug. Extẽdit ideo
xp̃s in cruce brachia vt eſſet paratus pbere auxilia.
Jõ canit eccl'ia. Crux pellit oĩe crimẽ ⁊c. ¶ Qui-
to p crucẽ celũ reſerauit. Iſa. xxij. Dabo clauẽ do-
mus dauid ⁊c. Nã ſuis meritis nullus põt igredi
celũ niſi p meritũ paſſionis. Vñ mgr̃ in. iiij. di. iij.
Nec circũciſio nec baptiſm⁹ apuit aditũ regni ce-
leſtis niſi hoſtia ſalutaris. Heb. x. Hñtes fiducia;
in introitu ſctõꝝ in ſanguie xp̃i. Mgr̃ in. iij. diſtin.
xviij. Deus decreuerat vt ꝓpter pctm̃ nullus intra
ret padiſum niſi in vno hoĩe tanta eſſet humilitas
q̃ oibus ꝓficẽ poſſet. ſic in pmo hoĩe fuit tanta ſu
pbia q̃ oibus nocuit. ⁊ h̃ ſolum in xp̃o eſt. Et ſicut
olim in morte ſummi pontificis. Nu. xxxi. ꝓfugi
habebãt ingreſſum. ⁊ ſic p paſſionem in cruce xp̃i
Greg. in dyalogo. Nũq̃ q̃s celeſti btitudine dign⁹
foret. niſi v̉tus feliciſſime paſſionis xp̃i ſuppleret
Hec ẽ ſcala Jacob. Geñ. xxviij. cui⁹ ſummitas ce-
los tãgebat. Vñ canit eccl'ia. Hec ẽ ſcala peccato-
rum ⁊c. ¶ Sexto in cruce nos pr̃i recõciliauit. ad
Col'. j. Per ſanguinẽ crucis eius pacificãs q̃ in ce
lis ⁊ in terris ſũt. i. hoies ⁊ angelos. Rabanus. In
cruce ſctã reſpiciunt angeli cumulata ſua gaudia.
Ro. v. Cũ inimici eſſem⁹ recõciliati ſum⁹ p ſangui
nẽ filij eius. Berñ. Reſpice o hõ quantũ obligaris
patienti dño. q̃tidiana xp̃iani lectio debet eſſe dñi-
ce paſſionis recordatio. Berñ. Memor ero q̃diu
vixero laboꝝ tuoꝝ.

¶ Sermo. cxxviij. ¶ Ad idem.

Sicut exaltauit moy-

ſes ſerpentẽ in deſerto. ita exaltari opoꝛ;
filiũ hois. ſcribiẗ Joh. iij. ⁊ legiẗ hodier-
na die ꝑ euangelicali officio. F ¶ Amb. in exa-
meron. dic̃. q̄ gallus albus ſuſpenſus ad modum
crucis naturaliter leonẽ fugat ⁊ terret. teſte pho. x.
ãialiũ. q̃ ait. Leonẽ fugat gall⁹ ⁊ eleuantẽ mus. Cu
ius rõ eſt. Nã naturale odiũ eſt inter leonẽ ⁊ baſi-
liſcũ. vt refert Iſi. in hiſtoꝛijs naturalib⁹. Leo igiẗ
cernẽs albũ gallũ eſtimat eũ baſiliſcũ ⁊ fugit. Spi
ritualr̃ p albũ gallũ intelligiẗ xp̃s. nã ſicut gallus
nũciat trãquillitatẽ ⁊ tẽpeſtatẽ aeris diei ⁊ noctis.
ſic xp̃s nũciat nobis lumẽ diei. i. grẽ cũ dixit Joh.
xij. Dũ lucẽ habetis credite in lucẽ vt filij lucis ſit;
Silr̃ nũciauit nobis tẽpeſtatem noctis. i. ſeuerita-
tem ſue iuſticie. Jo. xvj. Venient dies q̃n deſide-
rabitis videre vnũ diẽ filij hois ⁊ nõ videbitis. Iſte ẽ
albus gallus. i. innocẽs. j. Pe. ij. Pctm̃ non fecit.
nec inuentũ eſt mẽdaciũ in oꝛe eius. Et tñ innocen
ter ſuſpenſus eſt in cruce cũ alis brachioꝝ. De qui
bus ps. Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me. Jõ me-
rito timet ipm̃ leo. i. diabolus. q2 ab eo ſupat⁹. De
quo Auge. omel'. iiij. Crux xp̃i eſt p quã mundus
vinciẗ. ⁊ ↄtra pncipes mũdi triũphaẗ. Itẽ Plini⁹
in ſpeculo naturali. Carnes crude ⁊ calide galli po
ſite ſup moꝛſum ſpentis extrahũt venenum. Sic
paſſio xp̃i poſita ſup mentẽ a ſpente. i. diabolo ſau
ciatã venenũ extrahit pctõꝝ. Et h̃ figuraẗ Nu. xxj.
Cũ dñs miſit in filios iſrl' ſpentes ignitos in deſer
to ꝓpter murmurationẽ ↄtra moyſen. cui dixerũt.
Cur nos eduxiſti de egypto vt moꝛeremur in ſoli-
tudine. deeſt panis. non ſunt aque. aĩa nr̃a nauſeat
ſup cibo iſto leuiſſimo. ꝓpter qḋ plagauit eos dñs
p ſpentes ita vt moꝛerenẗ. Multi venerũt ad moy
ſen ⁊ dixerũt. Peccauimus. q2 locuti ſumus ↄtra
dñm ⁊ te. oꝛa vt tollat a nob ſpentes. Orauit moy
ſes ꝓ pp̃lo. ⁊ locutus eſt dñs ad eũ. Fac ſerpente;
eneũ. ⁊ pone eũ ꝓ ſigno. q̃ pcuſſus aſpexerit eũ vi-
uet. ⁊ fecit moyſes ſpentẽ eneũ ⁊ poſuit ꝓ ſigno in
palo. quẽ pcuſſi inſpiciẽtes ſanabanẗ. Spũalr̃. hec
fuit figura paſſionis xp̃i. Nã omnes eram⁹ infecti
a ſpente infernali. ⁊ nullũ fuit remediũ cõuenientiꝰ
us. q̃ q̄ ſpens ſine veneno. i. xp̃i corp⁹ fuit ſuſpen
ſum in palo crucis. Nã ſic̃ ſerpẽs eneus habet ſimi
tudinẽ veneni inq̃tũ dicebaẗ ſpens. fuit tñ ſine ve
neno. q2 ene⁹. ſic xp̃s habuit ſimitudinẽ veneni id ẽ
pcti ex carne paſſibili. fuit tñ oĩno ſine peccato. Et
iõ ſicut aſpectus illius ſpentis enei ſaluuit a coꝛ-
poꝛali moꝛte. multo magis q̃ intueẗ crucifixu; ſal-
uaẗ a moꝛte eterna. De q̃ Aug. Frẽs vt ſanemur
xp̃m crucifixũ intuamur. Dic̃ eñ Euſebius in ſer
mone. Tota ſalus mẽtis ⁊ coꝛpis ꝓuenit v̉tute cru
cis xp̃i hoibus vniuerſis. Idcirco merito legiẗ ꝓ
themate. Sic exaltauit moyſes ſpentẽ ⁊c. vt ois q̃
credit in ipm̃ non pereat ſ; habeat vitam eternam.
¶ O ¶ In ſumma v̉boꝝ duo innuunẗ. Pꝛio opoꝛ-
tuna neceſſitas noſtri remedij. Scḋo ſubiungitur
immenſa vtilitas noſtri premij. ibi. omnis qui cre
dit. Dixi pꝛimo innuitur opoꝛtuna neceſſitas no-
ſtri remedij. ſcꝫ cũ dicit. Sic exaltauit moiſes ſerpentẽ
in deſerto. ita opoꝛtet exaltari filiũ hominis in cru
ce. Dixit ſanctus Thomas parte. iij. q. xlvj. Opoꝛ
tebat xp̃m in cruce exaltari nõ neceſſitate coactio-
nis. quia abſolute loquendo poſſibile fuit deo ho-
minẽ alio modo liberare. ſ. p ſolã voluntatẽ cõdo
nando nob pctã. vt dic̃ Leo papa in ſmone de ra-
mis palmaꝝ. Omnipotẽs filius q̃ p eandẽ eſſenti
am eſt eq̃lis pr̃i potuiſſet hominẽ liberare ſolo im
perio volũtatis. iõ nõ opoꝛtuit xp̃m i cruce exalta
ri neceſſitate coactionis ſ; ↄgruitatis. q2 dic̃ Aug.
xiij. de ciui. dei. Hoc fuit diuine dignitati cõgruũ.
vt nos dignat⁹ eſt p mediatoꝛẽ dei liberare ⁊ hoim
Itẽ ↄgruũ fuit ex parte ſui ⁊ ex pte nr̃i. Pꝛimo ex
parte ſui cõgruit ſue iuſticie. quia homo peccauit.
⁊ homine deuicto eũ non vi eripuit. ſ; in humani-
tate ꝓ pctõ humani generis ſatiſfeẗ ille q̃ peccatũ
nõ fecit. ⁊ ſic p iuſticiã ſuã liberauit hoĩem. Scḋo
ↄgruit iuſticie ſue i hoc. q2 homo peccauit i ligno

manducās de pomo vetito. ið cōgruit ſue iuſticie
quo ad ſatiſfactionē vt exaltaref in ligno. De quo
Greg. Qui p lignū vincebat. in ligno quoq; vince
ref p xpm dñm nřm. Tercio congruit ſue miſicor
die. q2 p ſe homo ſatiſfacere nō poſſet ꝓ pctō toti⁹
humane nature. de quo Apocal. v. Flebā multū.
qm̄ nemo dignus fuit apire libꝝ. ſ. redemptionis.
ꝛ ſoluē. vij. ſigilla eius. ꝛ dixit mihi angel⁹. Ne fle
ueris. q2 agnus q̄ occiſus ē dignus ē. Ecce magna
miſcðia q ꝓ totius hūane nature liberatiōe deus
pr̄ ſatiſfactorē dedit filiū ſuū. ꝛ h̄ fuit abundantio
ris miſicordie q̄ ſi pctā abſq; ſatiſfactione dimiſiſ
ſet. De q̄ Bern̄. O q̄nte eſt miſcðie regē glorie ꝓvi
li ꝟmiculo crucifigi. Anſ. Quid miſicordius di
ci pōt pctōri eternis ſupplicijs deputato q̄ accipe
filiū meū ꝛ ds ꝓ te. ꝛ filius dicit. pſto ſum. accipe
me ꝛ redime te. Aug. Si eque penſaf culpa hoīs ꝛ
pciū redemptionis. nō tantū diſtat ortus ab occi
dente. ꝛ centꝝ terre a ſummo celi cardine. vt iplea
tur illð pſ. Apud dñm miſicordia ꝛc. ¶ Itē
nota de exaltatōe xpi in cruce tria. pmo q̄s ſit mo
dus. ſcðo q̄ fuit cauſa. tercio nřa ſequela. Pmo mo
dus notabilis ꝛ amicabilꝭ. q2 pendebat in cruce in
longū. altū. latū ꝛ pfundū. ¶ Pmo in longū ſigni
ficans ſe peccatorē longanimē patientiſſime expe
ctantē. Iſa. iij. Expectat nos de⁹ vt miſereatur nři
parcēs nobis. Hoc añ paſſionē crucis angelis nō
fecit. ſꝫ ſtatim eiecit de celo Lu. x. Videbā ſathanā
q̄ſi fulgur cadentē. Nec etiā hoībus h̄ fecit añ paſ
ſionē. q2 adā de padiſo expulit. Dathan ꝛ abyron
terrā deglutire fec̄. Sꝫ nūc notabile eſt h̄ quod dic̄
Aug. Deus patiēter expectat. benigne reuocat. vt
peccatorē ſuſtineat. Hoc cōſiderās Ber. dic̄. Ego
peccabā. tu diſſimulabas. ego nō ꝯtinebā a ſceleri
bus. tu aūt a ꝟberib⁹. cur h̄: aſſignat cām apl̄s ad
Rom. ij. Ignoras qm̄ benignitas dei te ad pniam
adducit. ſꝫ ſi illā longanimitatē nō notab. tunc ira
dei grauior veniet ſup te. Greg. Grauius damnat
quos hic longanimiter portat. Ro. ij. Scðm impe
nitens cor tuū theſaurizas tibi iram in die iudicij.
¶ Scðo pendebat in latū oñdens ſe hr̄e latiſſimā
charitatē ad amicos ꝛ inimicos Math. v. Solē ſu
um fac̄ oriri ſup bonos ꝛ malos. pluit ſup iuſtos ꝛ
iniuſtos. Ioh. xv. Maiorē charitatē nemo hꝫ. vt
q̄s ponat aīam ſuā ꝓ amicꝭ ſuis. Si nemo ꝓ ami
co morif. mlto min⁹ ꝓ inimico. Sꝫ lata xpi chari
tas q̄ nō ſolū ꝓ amicis ſꝫ etiā inimicis mortuus ē.
Ro. v. Cū inimici eſſem⁹. recōciliati ſum⁹ deo per
ſanguinē ei⁹ filij in morte. multo magis recōcilia
ti ſalui erimus in vita ipius. Ið de eius lata chari
tate ſcribif Sap. xi. Diligis oīa q̄ ſunt. ꝛ nihil odi
ſti eoꝝ q̄ feciſti. ¶ Tercio pēdebat in altū ſignans
ſe aīaꝝ nřaꝝ i celū introductorē. Ið Ioh. xij. dicit.
Ego ſi exaltatus fuero oīa trahā ad me. ſ. celeſtia.
terreſtria. ꝛ infernalia. Celeſtia patrē recōciliando
Terreſtria ppl̄m gētilē ad fidē ducendo. Inferna
lia ſctōs pr̄es q̄ fuerūt in limbo liberādo. pſ. Aſcē
dēs xpſ in altū. ſ. crucis captiuā duxit captiuitatē
¶ Quarto pēdebat in ꝓfundū q̄ntū ad pedes oñ
dens p h̄ iudicioꝝ ſuoꝝ inſcrutabilitatē. pſ. Iudi
cia tua abyſſus multa. ſic em̄ abyſſus multa iſcru
tabilis ē. nec pōt inueſtigari ita occulta dei iudicia
inſcrutabilia ſunt. Ro. xj. q̄ incōprehēſibilia iudi
cia dei. Eccl̄es. viij. Dim opeꝝ dei null⁹ hoīm pōt
inuenire rōnē. ꝛ dic̄ Inueſtigabiles vie ei⁹. ſ. q̄bus
vijs viſitet vnū ꝛ nō reliquū. vt pꝫ de tyro ꝛ ſidōe.
Math. xj. di. Ve tibi bethſaida. ve tibi coroſaim.
q2 ſi in tyro ꝛ ſidone facte fuiſſent tales ꝟtutes. i ci
nere ꝛ cilicio egiſſent pniaꝫ. Cur pdicauit illis cū
do ad eos ꝛ nō ad iſtos: Rñdet Aug. Cauſa eē pt.
iniuſta eſſe nō pōt. ¶ Dixi ſcðo q mod⁹ exaltatio
nis eſt amicabilꝭ. trahēs pctōres ad ſpem ꝛ fiduciā
venie p diſpoſitionē in cruce. De q̄ Ber. Quis nō
rapiaf ad ſpem impetrādi veniā qñ eius cōſiderat
corpis diſpoſitionē. videlicet caput inclinatū ad
oſculū. brachia extēſa ad amplexandū. man⁹ pfo
ratas ad largiendū. latus apertū ad diligendū. pe
des pfoſſos ad nobiſcū manendū. R ¶ Ex qb⁹
ꝟbis hr̄ q xpſ in cruce pſiſtēs p ſex modos traxit
ad ſe pctōres. Pmo p capitis inclinationē. ſic ami
cus nutu capitis vocat amicū vt det ſibi oſculū.
Iſtud oſculū petiuit humanū genus. Canti. viij.
Quis mihi dabit te frēm meū ſugentē vbera ma
tris mee. ꝛ inueniā te foris ꝛ oſculer te. Habē debet
hō duo labia ſpūalia. ſ. ꝟitatē ꝛ pacē. De quib⁹ la
bijs. ſ. veritate ꝛ pace. Zach. viij. Pacē ꝛ ꝟitatē di
ligite. ſ. vt ꝟitatē de ſe i ꝯfeſſione q̄s dicat ꝛ cū deo
ꝛ ꝓximo habeat pacē. ꝛ tunc de⁹ ipm oſculabitur
cū duob⁹ labijs. ſ. gr̄a ꝛ gl̄ia. dabit grām in pſenti. ꝛ
gl̄iam in futuro. pſ. Grām ꝛ gl̄iam dabit dñs. No
tabile eſt aūt q xpſ in cruce habuit caput inclina
tū ad dexterā. vt p h̄ ſignificaret qð patiebaf ꝓpter
pctm̄ qð fecerūt pmi parētes cū dextera ſua. Itē p
hoc innuit q nō vocat hominē ad leuam. id eſt ad
vitā terreſtrē. ſꝫ ad celeſtē. Itē per hoc oſtēdit etiā
q in his que facim⁹ rectā intētionē non ſiniſtram
habeamus. Math. v. Neſciat ſiniſtra tua q̄d faci
at dextera tua. ¶ Scðo traxit nos p brachioꝝ ex
tenſionē. ſicut mater trahit pueros ad ſe brachia a
periēdo. deus aūt duob⁹. ſ. p ſiniſtꝝ quo cōgregat
ad fidem. ꝛ p dextꝝ q̄ portat ad eternā btītudinem
Vtrūq; aūt brachiū deus olim clauſum tenebat.
q2 paucos ad fidē ducebat. Nunc aūt vtrūq; aper
tum habet. q2 cognitionem fidei omnibus tribuit
ꝛ ad ſuam beatitudinē fideles accipit. Vnde que
libet fidelis anima poteſt dicere illud. Canti. viij.
Leua eius ſub capite meo. ꝛ dextera illius ample
xabitur me. Leuam ſub capite ponit quando verā
cognitionem fidei tribuit. dextera amplexatur qñ
ſanctos ſibi eternaliter vnit in gloria. Vnde quili
bet fidelis poteſt dicere illud. pſ. Tenuiſti manū
dexterā tuam. ꝛ in voluntate eduxiſti me. ꝛ cū glo
ria ſuſcepiſti me. ¶ Tercio trahit per manuū pfo
rationē. ſicut liberalis trahit egenū ad ſe. Habuit
in cruce xpſ manus apertas cōfixas ꝛ perforatas.
Apertas ad innuendū q dat faciliter. Heb. xij. Tā
q̄ filijs vob offert ſe deus. Iſa. lxv. Anteq̄ clamāt
exaudiam eos. Aug. Pronior eſt deus ad dandū
q̄ nos ad accipiendum. nobis in exemplū. iuxta
illud Eccli. iiij. Non ꝯtrahas datum anguſtiāti.
Item habet manus confixas. ad innuendū q dat
pſeuerāter. j. Chor. iiij. Quid habes qð nō acce
piſti. Eccli. ij. Scitote q nullus ſpauit in dño ꝛ eſt
confuſus. pmāſit in mādatis eius ꝛ es derelictus.

Itē habuit manus pforatas.q2 dat oībus largiter
j.Thi.vj.Qui pſtat nobis oīa abunde.Jaco.j.Si
qs indiget poſtulet a deo ꝛc.P ꝙ largus q2 ꝓ po-
tu aque frigide dat mercedē celeſtis glīe.Math.x
Qui dat potuʒ vni ex minimis meis aque calicis
frigide.amē dico vob non pdet mercedē ſuā.O ꝙ
liberalis fuit in cruce vt ſibi nihil retinuerit.Nam
Petro dedit eccl'iam.Jobi matrē.Patri animaʒ
latroni padiſum.Nicodemo ꝛ Joſeph corpus ꝓ
priū.Nobis oībus ſanguinē ſuū pcioſum.ꝛ cruci
fixoꝛibus veſtimēta.iude tpalia.¶Quarto traxit
nos p lateris apertionē.trahit eīn nos ſic amicus
amicū oñdens ei amorē.Ber.Clamat clauus.cla-
mat lancea.clamat vulnus.ꝙ nos vere dilexit ihs
¶Quinto nos traxit p pedū affixionē.ſic amicuſ
in carcē poſitus trahit amicū ad eū viſitandū.ꝛ ſic
xps ꝓpter amorē nr̄m ſe incarcerare ꝛ crucifigi fec
vt deberemus ad pedes eius recurrere cuʒ maria
magdalena recipe oleū miſcðie ꝛ ſalutarē doctri-
nā ꝛ pctōꝝ remiſſionē.Deut.xxxiij.Qui appꝛopi
quant pedibus eius accipient de doctrina eius.
¶Sexto trahit nos p coꝛpis extēſionē.ſicut ami-
cus amicū extendendo ſe totalr̄ ad ipm in vera di
lectione.ꝛ hoc fecit xps.De q̄ Ber.Dedit tibi oīa
ſua vt eſſent oīa tua.Ecce ꝙ amicabilis fuit mod⁹
exaltationis in cruce.p quē oēs trahimur ad fidu
ciā grē ꝛ glīe impetrāde.De q̄ Aug.Si bñficium
paſſionis abeſſet nemo ad deū ſpem hr̄e poſſet ſed
p eius paſſionē ꝛ crucē animamur.Chꝛiſ.Tribu-
larer nimiū ꝛ deſperarē ſi nō paſſione xpi aiarer.
Bern.Deficiente mihi iuſticia ꝛ ſctitate.deficienti
bus meritis ſuccurrat mihi paſſio tua. ¶Se-
cundo videnda eſt cā exaltationis.Et multe ſunt
cauſe q̄re optebat filiū hoīs in cruce exaltari.Pri
ma cauſa vt inueniret.Nā cōmunis q̄rela fuit an-
te aduentū xpi ꝙ nō poſſet inueniri a ſctis.vn⁹ fuit
Job eiuſdē.xxiij.Si ad orientē iero nō apparet.ſi
ad occidentē nō intelligā eū.ſi ad ſiniſtrā q̄d agā.
nō apprehendā eū.ſi ad dexterā nō videbo eū.Alt
Iſaias eiuſdē.xlv.Vere tu es de⁹ abſcōditus ſal-
uatoꝛ iſrl.Et Salomō Canti.viij.Quis mihi det
vt inueniā te foris.ḡ optebat exaltari vt inueniret
ꝫ nullibi niſi in cruce.In cruce eīn ab oībus inue-
nit.a iuſtis ꝛ a pctōꝛibus.vt ptʒ de latrone q̄ inue-
nit eū in cruce.Nā res pdita in alto palo ſuſpenſa
inuenit.ſic xps in cruce Job.iij.Sic moyſes exal
tauit ſpentē ꝛc.ſi ḡ pdidiſti xpm q̄ras in cruce ꝛ i-
uenies.Prouer.viij.Qui me inuenerit iueniet vi-
tam.¶Scðā cauſa vt cognoſceret.q̄rela eīn ſctōꝝ
fuit ꝙ nō ꝯgnoſceret.Job.xxiij.Quis mihi tribu
et cognoſcē eū vt veniā ad ſoliū eius.ꝫ in cruce pe
nitus nudus vt vndiqꝫ cognoſcētur Job.viij.Cuʒ
exultaueritis filiū hoīs in cruce.tūc cognoſcet.q2
ego ſum q̄ ꝓ ſalute miſſus eſt et in lege ꝓmiſſus.
Deut.xviij.Suſcitabit dn̄s vob ꝓpham de fribus
vr̄is.ipm tanq̄ꝫ me audietis.Jō Bern.Cognoui-
mus te in cruce bone ihu.q2 tu es fugientiū reuo-
catoꝛ.reuertētiū redēptoꝛ.ſuſcētiū tibi remūeratoꝛ.
oꝛphanoꝝ ꝓtectoꝛ.Ibi cognoſcetis ei⁹ humilitatē.
obedientiā ꝛ patientiā.¶Tercia cā vt timeret.fu-
it eīn quoꝛundā q̄rela ꝙ deus nō timeret.ꝛ pctm̄ i
pctōꝛibus nō puniret.De illis vn⁹ fuit Job.xxj.q̄
dixit.Quare ipij ſublimati viuūt ꝯfoꝛtati in diui-
tijs.Bos eoꝝ ꝯcepit non aboꝛtuit.vacca pepit nō
eſt puata fetu.egrediunt q̄ſi greges paruuli eoꝝ.te
nēt tympanū ꝛ cytharā.ducūt in bonis dies ſuos
ſic iſta q̄rela eſſet.q2 poſt pdicta ſequit.in puncto
ad infernū deſcēdūt.q2 de⁹ vult punire pctā.ꝛ hoc
oñdit.q2 pctm̄ pmoꝝ parentū ꝛ nr̄m puniuit in fi-
lio.Ro.viij.Pꝛo pꝛio filio nō pepcit de⁹.Ber.Si
non pepcit filio nunq̄d parcet nequā ſuo Lu.xxiij
Si in virido ligno h̄ faciūt in arido q̄d fiet.i.ſi paſ
ſus eſt innocēs q̄d nocēs.Grego.Si ſine flagello
nō exiuit q̄ ſine pctō venit.quō flagello digni non
erūt q̄ in pctō vixerūt.Jō Eccl'i.v.Ne dixeris:pec
caui.q̄d mihi accidit triſte.Aug.Nullū malū im-
punitū ꝛc.Ro.xiij.Si feceritis malū timete.Pro
uer.xj.Si iuſtus in terra patit.q̄nto magis impi⁹
ꝛ pctoꝛ.Ber.Dū ꝯſidero Job in ſterq̄linio.Johā-
nē truncatū capite ſanctificatū in vtero.ꝛ oīs dei
electos ſupꝛa modū paſſos q̄d de me dicere debeo
Job.xx.Luet oīa q̄ fecit nec conſūmabit.¶Quar
ta cauſa fuit.vt amoꝛ ſuus latēs appareret.quere-
la erat de deo vt amorē ſuū ꝯtineret.ſic cōqueritur
Iſa.lxiij.Vbi eſt zelus tuus ꝛ foꝛtitudo tua ꝛ mlt
titudo miſerationū tuarum.Et dauid ps.lxxxviij.
Vbi ſunt miſcðie tue antiq̄ dn̄e.Ceſſat iam quere
la.q2 exaltatus eſt filius hoīs in cruce vt charitatē
latentē oñderet.j.Joh.iij.In h̄ cognouim⁹ chari-
tatē.qm̄ ille aiam ſuā poſuit ꝓ nobis.Apoc.j.Di-
lexit nos ꝛ lauit nos in ſanguie ſuo a pctis noſtris
Jō Aug.dicit Neſciui quō me deus diligēt niſi ꝓ
me moꝛi eligēt.Ro.v.Cōmendauit deus charita-
tem ſuā in nobis.Ber.In quo illuxit clari⁹ ꝙ nos
dilexit deus ꝙ in cruce ꝛ in ſuis vulneribus.Hic
amoꝛ latēs i cruce mani feſtatus ē.Figurat Geñ.
vij.Rupti ſūt.ſ.i paſſione oēs fōtes magni abyſſi.
id ē magne dilectiōis.fōs oculoꝝ ad flendū.fons
oꝛis ad clamādū.fōs manuū.pedū ꝛ lateris ad la-
uandū.Et ſic factū ē diluuiū miſcðie.ad qð oīes
habem⁹ refugiū.de q̄ Ber.in meditationibus.Cū
pūgit caro.cū pulſat turpis cogitatio recoꝛdoꝛ vul
neꝝ xpi i cruce ꝛ reſiſto.nō inenio tā efficax reme-
diū in oīb⁹ tēptationib⁹ ſic meditatio crucis xpi ꝛ
vulneꝝ ei⁹.¶Notāda ē nūc ſeq̄la vt etiā exaltem⁹
crucē xpi ſcʒ venerādo.iux illud Sap.xiiij.Bñdi-
ctū lignū p qð facta ē iuſticia.ꝛ merito debem⁹ cru
cem exaltare ꝛ bñdicere. ¶Pꝛio q2 in ea ſu
mus recōciliati ad Col.j.Pacificās p ſāguinē cru-
cis ei⁹.Raba.In te crux ſctā reſpiciūt āgeli cumu
lata ſua gaudia.¶Scðo q2 per crucem reſeratus
eſt aditus regni celeſtis.Damaſ.Crux xpi eſt cla-
uis padiſi.de q̄ Iſa.xxiij.Dabo clauē domus da-
uid ſup humeꝝ ei⁹.Nā nemo ſuis meritis potuit
igredi.Mgr̄ i.iiij.di.iiij.Nec circūciſio nec baptiſ
mus apuit ianuā celeſt regni niſi hoſtia ſalutaris
id eſt crucis.de quo Heb.x.Habem⁹ fiduciā in in
troitu ſctōꝝ in ſanguine xpi.Hec eſt ſcala Jacob.
Geñ.xxviij.cui⁹ ſummitas celos tāgebat.¶Tercio
q2 p crucē viuificati ſum⁹.nā p vetitū lignū eram⁹
moꝛtificati.de q̄ Amb.Qñ pomi noxial' moꝛſu in
moꝛtē coꝛruit.ſed in hoc ligno viuificati.Bern.In
arboꝛe crucis dñice pendebat omnis fructus vite
noſtre.q2 xps bñdictus fruct⁹ q̄ eſt vita.Job.xiiij.

Ego ſum via veritas ⁊ vita. Amb. Sic pomū in ar
bore ſic xp̄s in cruce. ¶ Quarto qꝛ in cruce ſumuſ
ſaluificati. Aug. Crux ſaluatoꝛis ē cauſa nob totiꝰ
btitudinis. Figurat̄ ꝑ archā noe. in q̄ ſaluatuꝫ eſt
genus humanū. de q̄ Sap. xiiij. Exiguo ligno cre
dunt hoīes ſaluare aīas ſuas. De q̄ Greg. in regi
ſtro. Quid cruce xp̄i ꝓcioſius. de q̄ in nos tranſcē
dit gr̄a ſalus ⁊ v̄tus. Euſebius. Tota ſalꝰ humani
generis ꝓuenit ex ligno crucis. Rich. de ſcō vic.
Sic ꝑ diabolū in ligno venit oīs tribulatio. ſic per
xp̄m in cruce oīs ſaluatio. Jō tres feſtiuitates cele
brat eccl'ia de cruce ſctā. Primū feſtū adorationis
in paſceue. feſtū inuētionis ⁊ exaltationis.

¶ Sermo. cxxix. ¶ Ad idem

Erat liber inuolutus.

⁊ expandit illū corā me. ſcriptus intus ⁊
foris. ⁊ ſcripta erāt in eo carmina lamēta
tionis ⁊ ve. Ezech. ij. ¶ In ſumma v̄boꝝ duo inu
unt̄. Prio crucis xp̄i ꝓfiguratio. ſcōo ſubiungitur
ꝓfigurati manifeſtatio. Primū ibi. liber erat inuo
lutus. ſcōm ibi. expādit illū corā me. ¶ Dixi
ꝑmo innuit̄ crucis xp̄i ꝓfiguratio. cū dꝛ. Erat liber
inolutus. Iſte liber ē crux xp̄i. Nā tria ſunt que ꝑ
cōgregationē folioꝝ libꝝ faciūt. ſ. ſcriptura. lectura
⁊ figura. Et ſic crux xp̄i dꝛ liber. Primo ex ſcriptu
ra. qꝛ in eo ꝑ Pylatū fuit ſcriptus titulus triūpha
lis. Joh. xix. Jh̄s nazarenus rex iudeoꝝ. Scōo ex
figura. qꝛ cōpoſitū ex ꝑgameno v̄gineo. ſ. coꝛpoꝛe
ſuo. ⁊ aſſeribus ligneis. ⁊ q̄drangularꝫ. ad deſignā
dū ꝙ hoīes a quatuoꝛ ꝑtibus mūdi in ea eſſent re
dimendi. Tercio ex lectura. qꝛ in ſctā cruce tāq̄ꝫ in
libꝛo legimꝰ opus nr̄e redemptionis. Eſt eñ crux
ſctā liber laicoꝝ. vt h̄r in cano. de ꝯſecra. diſt. iij. pla
tū. ⁊ eſt Greg. q̄ dic. Nō legētibus ſcriptura h̄ idi
otis cernentibꝰ ꝓſtat pictura. vt in ip̄a legāt q̄ lr̄as
neſciunt. Jō de tali ꝑtꝫ Heb. ix. Hic eſt liber queꝫ
moiſes aſperſit ſanguine. i. xp̄s. Siłr Gen. v. Hic
eſt liber generationis ade. Reuera. liber iſte ꝓba
uit generationē xp̄i ex adā. qꝛ paſſus eſt ſm̄ hūani
tatē. ⁊ nō diuinitatē in cruce. Jō rōne ꝯtactus veri
coꝛpis ⁊ ſanguinis xp̄i venerat̄ crux ſctā. De q̄ ſan
ctus Tho. ꝑte. iij. q. xxv. ar. iiij. Ligno crucis ī quo
crucifixꝰ ē ih̄s ex ꝯtactu coꝛpis ⁊ membꝛoꝝ xp̄i. ⁊
ex eo ꝙ ſanguine eius eſt ꝑfuſa ⁊ rubꝛicata maioꝛ
veneratio debet̄. Jō dicit Damaſ. li. iiij. Rōne con
tactus venerant̄ claui ⁊ lancea. non aūt in alia ma
teria lapidea vel ferrea. qꝛ nō rep̄ſentant eiꝰ imagi
ginē ſic crux xp̄i. ¶ Dicēs. cur nō venerat̄ aſi
na in qua xp̄s honoꝛatus ē. h̄ honoꝛat̄ crux xp̄i in
qua dehoneſtatus eſt. Rñdet̄ ſm̄ glo. de ꝯſe. di. iij.
Crucis dñi. qꝛ laus xp̄o exhibita in aſina fuit mū
dana. h̄ in cruce facta eſt redēptio nr̄a. ¶ Idcirco in
cruce tāq̄ꝫ in libꝛo legere debemus v̄tuoſitatem
nr̄e ſaluationis. Euſebius in ſmone. Tota ſalꝰ mē
tis ⁊ coꝛpis ꝓuenit nobis ex crucis xp̄i v̄tute. Cui
conſonat Chꝛiſ. ſup Math. di. Crux ſaluatoꝛis eſt
nobis cauſa totius beatitudinis. Et ſic crux habet
quatuoꝛ coꝛnua. ſic quatuoꝛ virtutes legere debe
mus in crucis ligno. ¶ Primo in ſupioꝛi coꝛ
nu crucis debemꝰ legere obedientiā. de qua Phi
lipeñ. ij. Factus eſt obediens vſq̄ꝫ ad moꝛtē. moꝛtē
aūt crucis. Sanctus Tho. parte. iij. q. xlvj. ar. iiij.
Conueniens fuit xp̄m in cruce obedientiam pati
ꝓpter iuſtificationē humanā. Rom. v. Sicut ꝑ vnī
us hoīs inobedientiā pctōꝛes ꝯſtituti ſunt multi.
ita ꝑ vniꝰ obedientiā iuſti cōſtituunt̄ multi. ꝓpt̄ q̄d
dicit Aug. de ſpū ⁊ lr̄a. Nō credo ſine cauſa factū.
ꝙ de bethania tranſiit ad paſſionē. nā bethania iter
pretat̄ domus obediētie. ad deſignandū ꝙ ex obe
dientia moꝛi voluit. Itē quadruplicē obedientiaꝫ
exhibuit xp̄s in cruce. ſ. naturalē. penalē. ⁊ finaleꝫ.
¶ Primo obedientiā habuit naturalē quā ꝑdide
ramꝰ. Naturale eñ eſt ꝙ oīs filiꝰ ſbditus ſit ſuo ge
neratoꝛi. hāc ꝑdidimus. h̄ xp̄s habuit illā in ſūmo
ꝑs. xxxix. In capite libꝛi. i. in initio eternitatis ſcri
ptū eſt de me. vt facerē voluntatē tuā deus meꝰ vo
lui. Nō obediētia ſeruili ⁊ coacta. cū vnius ſint na
ture volūtatis ⁊ potentie. h̄ obediētia filiali ⁊ dile
cta. quā obedientiā cōmendauit deus pr̄ Mat. iij.
Hic eſt filius meus dilectꝰ. ¶ Scōo habuit obe
dientiā penalē. qꝛ factus obediēs vſq̄ꝫ ad moꝛtem
Sctūs Tho. ꝑte. iij. Hanc penalē obedientiā exhi
bere voluit nob in exemplū v̄tutis. Dic nāq̄ꝫ Au
guſti. in li. lxxxiij. queſtionū. Sapia dei eſt exēplū
hoīm docēs recte viuē. mō ad rectā fidē ꝑtinet me
tuenda non timē. Sūt tñ aliq̄ hoīes q̄uis moꝛtem
nō timēt ꝓ deo ſuſtinē. timent tñ genus moꝛꝫ. er
go xp̄s turpiſſimā moꝛtē ſuſtinuit ex obedientia.
Sap. ij. Moꝛte turpiſſima ꝯdemnemꝰ eū. vt nul
lū genus moꝛtis timē deberemus ¶ Tercio habu
it obedientiā v̄tualē Joh. viij. A meipo nihil facio
h̄ ſic docuit me pr̄ ſic loquoꝛ. O q̄ꝫ v̄tualis ⁊ grata
fuit deo pr̄i iſta obediētia qꝛ xp̄s miraculoꝝ opera
tionē. oꝛis ⁊ v̄itatis p̄dicationē. ⁊ nature indiſſolu
bilis vnionē. oīs pr̄ne volūtatis adimpletionē pa
tri tanq̄ꝫ ꝓncipio generanti appropꝛiauit. Nam de
ogibus miraculoꝝ dixit Joh. v. Quouſq̄ꝫ pr̄ meꝰ
opat̄ ⁊ ego operoꝛ. De v̄itatis p̄dicatione Joh. vij
Mea doctrina non eſt mea h̄ eius q̄ me miſit. De
vnione v̄o indiſſolubił nature. Joh. xiiij. Pr̄ ma
ioꝛ me eſt. h̄ de pr̄na adimpletōe volūtatis Johā.
viij. Que bn̄placita ſūt ei facio ſp̄. Et ſic ex obediē
tia v̄tuali paſſio eiꝰ fuit accepta a deo pr̄e ꝓ oibus
nr̄is delictis. Eph. v. Obtulit ſeip̄m hoſtiā imacu
latā deo pr̄i in odoꝛē ſuauitatis. ¶ Quarto eterna
lē ⁊ filialē habuit obedientiā. cū caro moꝛtał ⁊ paſ
ſibilis facta eſt īmoꝛtalis ⁊ impaſſibilis. Nā intra
uit ianuis clauſis poſt reſurrectionem. ⁊ ſic nos in
cruce ⁊ in omni vita ſua obedientiam docuit. ſ. in
munduꝫ veniens. ⁊ per mūduꝫ tranſiens. ⁊ de mū
do exiens. Primo docuit obedientiaꝫ in mundū
veniens. Vnde dixit Joh. vj. Non deſcēdi vt faci
am volūtatē meā. h̄ eius qui me miſit pr̄is. Scōo
docuit obedientiam per munduꝫ tranſiens Johā.
iiij. Cibus meus eſt. vt faciam voluntatem patris
mei. Tercio docuit obedientiā de mūdo exiēs. nā
in paſſionis agonia dixit Math. xxvj. Pr̄ ſi fieri
pōt tranſeat a me calix iſte. verūtamen non ſic ego
volo. ſed ſic tu. In hoc debemus eum ſequi ei in
oibꝰ obediētiā p̄ſtādo. dicēdo cū ap'lo Gal. ij. Xp̄o
ꝯfixꝰ ſū cruci. viuo iā ego. nō ego h̄ viuit ī me xp̄s.
nā ī cruce habuit caput iclinatū ī obediētie ſignū.
Quam v̄tutē cōmendat. Orige. ſup Canti. Obedi

entia est diuinoꝝ pceptoꝝ virtus pfectissima ꝓpter
qđ dic Isid. de sum. bo. Subijciunt nob oia si ra-
tio nr̃a fuerit deo subiecta. Habet exemplū de q-
dā fratre q fuit missus ad hauriendū aquā ⁊ obli-
tus fuit funis. ⁊ nō fuit ausus reuerti sine aq. dixit
O putee missus sū ab abbate ad hauriendū aq̃m
ascēde. ⁊ aqua ascēdit obediēs sibi. vt obedientiā
pstaret suo supiori. Aug. Plus valet vna oro obe
diētis. q̃ decē milia cōtemptoris. Iō Greg. Nimi-
rū si tarde exaudimur cū dn̄m pcipientes raro vel
nunq̃ audim⁹. Nā dic Hugo de sacramētis lib. j.
Ois virtus ab obediētia incepit. sic oẽ viciū ex in
obediētia pcessit. ¶ Scdm cornu a dextris desigt
lectionē miscdie. Eph. iiij. Estote inuicē benigni ⁊
misericordes. nā oia opa miscdie a xp̃o in cruce sunt
exhibita. Nā esurientes corpe suo pauit. j. Chor. xj.
In q nocte tradebat ihs accepit panē bn̄dicens et
grãs agēs dixit. Accipite ⁊ mãducate h est corpus
meū. Sitiētes potauit di. Accipite ⁊ bibite. hic ē ca
lix noui testamēti in meo sanguie. Vinctos libera
uit Zach. ix. In sanguie testamēti eduxisti victos
de lacu. Exulē hospitauit. s. latronē. cui dixit Lu.
xxiij. Hodie mecū eris in padiso. Dic Raban⁹ sup
Gen. Hora meridiei dn̄s crucē ascēdit. ꝫ post me
ridiē latronē in padisū transduxit. Nā illa hora si
cut puaricatorē Adā expulit. ꝯfidentē latronē idu
xit. sic nos miscdiam in libro crucis legē debemus
⁊ agere. iuxta illud Isa. lviij. Frãge esurienti panē
tuū. egenos vagosq̃ induc in domū tuā. ⁊ orietur
in tenebris lux tua. i. grã ⁊ miscdia. iux illd Mat.
v. Bti misericordes qm̄ ⁊c. Nā saluator dic Luc. vj.
Eadē mensura q̃ mēsi fueritis remetiet vobis. Iō
apl's Heb. iiij. Adeamus cū fiducia ad thronū grẽ
eius vt miscdiam cōsequamur. ¶ In tercio cornu
crucis a sinistris legē debem⁹ patiētiā in aduersis
Vñ apl's ad Heb. xij. Recogitate eū q talem susti
nuit aduersus semetipm ꝯdictionē. Nā in oib⁹ su
is pssuris ⁊ angustijs nō aperuit os suū. ꝫ patien-
tiā exhibuit vt ouis. Isa. liij. Sic ouis ad occisio-
nē ductus ē. ⁊ q̃si agnus corā tondente se obmute-
scit. nobis in exemplū. Bern. Ois labor leuis. om
nis amaritudo dulcis. ois pena tolerabilis si cōsi-
deramus qđ biberit xp̃s in cruce. ¶ In quarto cor
nu ⁊ in fine legē debemus hũilitatē. hãc xp̃s docu
it tpe passionis. Phil. ij. Exinaniuit semetipm for
mā serui accipiēs. Nā lauit pedes discipuloꝝ dicēs
Joh. xiij. Exemplū dedi vob. vt ⁊ vos ita faciatis.
Nā hũilitas est sedes grẽ Isa. vlti. Sup quē requi-
escet spũs meus nisi sup humilē ⁊ trementē sermo-
nes meos. Bern. Virtus humilitatis est recupera
tio lese charitatis. ipa sola verbū dei in vteꝝ virgi
nis induxit Lu. j. Respexit humilitatē ancille sue.
Bern. Audeo dicē q sine hũilitate deo nō placuis
set vginitas marie. Idcirco Heraclius cū Cosdrã
vicit. ⁊ crucē xp̃i in brachijs gessit. nec intrare po-
terat hierl'm supbus. ꝫ hũiliatus ⁊ ab angelo corre
ctus. ¶ Iste liber fuit inuolutus in figuris. nã
pmo figuratū est in ligno vite qđ erat in medio pa
radisi. ⁊ sic xp̃s passus est i ligno in medio mundi
ps. Opatus ē salutem in medio terre. In h ligno
erat vita nr̃a. Deu. iij. Erit vita tua ante te pendēs
Bern. In arbore crucis dn̄ice pendebat fruct⁹ ois

vite nr̃e. Etiā figuratū est Gen. iiij. Cū abel a cayn
fratre suo in agro cū tridēte occisus est. ⁊ sic xp̃s a
fribus suis iudeis in ligno crucis. Iō dn̄s dixit eis
Math. xxiij. Veniet sup vos ois sanguis iust⁹ ⁊c.
¶ Scdo figuratū est in archa Noe. in qua totum
gen⁹ humanū saluatū est. ⁊ sic nos Sap. xiiij. Exi
guo ligno credūt hoies saluare aias vr̃as. Augu.
Domuit hostē nō ferro ꝫ ligno. Greg. Quid pcio
sius ⁊ sublimius cruce. de q tanta in nos transcen
dit grã ⁊ virtus. ¶ Tercio figurat Gen. xxij. Cū col
ligasset Abraã Isaac ⁊c. ꝫ aries i spinis occiditur
ꝓ eo. Spũaliter. sic xp̃s inter spinas occidit. Augu.
Inter spinas occidit q spinas pctoꝝ cōfringere ve
nit. ¶ Quarto figurat Exo. xv. Moyses clamauit
ad dn̄m ꝓ aquis. q ondit ei lignū. qđ cū misisset i
aq̃s in dulcedinem verse sunt. sic ⁊ aduersitas dul-
corat. Greg. Quicqđ terrena aduersitas ꝓpinat af
flictionis. leue erit si aspiciat ad patibulum crucis.
¶ Quinto figurat Gen. xxviij. Jacob vidit scalā.
⁊ summitas eius tangebat celos ⁊c. Aug. lib. ij. de
cathecismo. Scala celi crux xp̃i est p quã xp̃us la-
psū hoiem leuauit. ¶ Sexto figuratū est. iij. Re.
xvij. Legēs mulier ligna ⁊c. Spũalit. Mulier. i.
ecclesia collegit ligna crucis ⁊ fecit ignem charita-
tis. Ber. Sup oia te mihi reddis calicē amabilem
o bone ihu. Et Leui. vj. Ignis in altari meo nō ex-
tinguet. sacerdotes subijciētes ligna ⁊c. ¶ Septio
est lectulus Salomonis Math. xxiiij. Erūt duo i
lecto vno. Figurat Gen. xlix. Jacob bn̄dixit filios
collegit pedes super lectū ⁊ consummauit vitam.
¶ Octauo figurat per candelabꝝ in tabernaculo.
Exo. xxxvij. sic xp̃s in eccl'ia crucē. ¶ Nono figu-
rat per arborē. Dan. iiij. Ecce arbor in medio ter-
re vniuersoꝝ esca est in ea. Sic crux xp̃i in medio
terre sic lignū vite in medio paradisi. Ber. Quan-
to altior arbor tanto fructus dulcior. Tu solus dul
cissimus q altissimus ihu xp̃e. ¶ Decimo figurat
p serpentem eneū Nume. xxj. ⁊ Col. j. Pacificans
per sanguinē crucis eius siue que in cel' ⁊c. Rich.
de sancto vic. Crucis signaculū est demonū sup-
pliciū ⁊ tormentū. Iō dicit Ezech. ix. Omnē ho-
minē sup quē videris Thau nō occides. Sꝫ pmit
signū thau sup frontē viroꝝ gementium sup cun-
ctis abominationibus suis. Chris. Crux xp̃i non
patrocinat crimini. Iste liber inuolutus nūc expã
sus est. Deut. iij. Erit vita tua ante te pendēs. Iō
velum templi scissum est a sūmo vsq̃ deorsum. ad
designandū q omnes figure de nostra redempti-
one sunt adimplete in cruce. Hic est liber in quo
omnes debemus legere. Bern. Quotidiana xp̃ia-
ni lectio debet esse dominice passionis recordatio.
Apocal. vlti. Beatus qui legit ⁊ seruat huius libri
verba. s. quatuor virtutes per quatuor cornua cru-
cis designatas. ¶ Dixi scdo subiungit pfigurate
crucis notificatio. cum subdit. Expandit illum co
ram me intus ⁊ foris scriptus. Intus cum amari-
tudie cordis ⁊ tristicia Math. xxvj. Tristis est ani
ma mea vsq̃ ad mortem. Et foris. i. extra rationes
passionis generalis. quia passus est in omnib⁹ mē
bris ab omni statu hominū. Nam rex illusit. pses
iudicauit. pōtifices ⁊ scribe accusauerūt. turbe ꝯdē
nauerūt eū dicēdo. Reus est mortis. milites cum

crucifixerũt. Intus paſſus ē in aïa oïa ꝓuidēs. qꝛ
ꝓuidit paſſionē ſuã in multis ꝑditã. Vñ dicit Bo
nauen. ſup. iij. ſniaꝝ. Maioꝛ fuit doloꝛ rõne nr̃e mi
ſerie ꝙ̃ pena ſua corpalis. Itē iſte liber fuit ſcriptꝰ
extra cũ amaritudine cordis rõne triſticie matris.
vbi ſymeonis gladius ꝑtranſiuit eius aïam. ꝛ po-
tuit dicere illud. ps. Repleta eſt malis aïa mea. et
Ruth. j. Nolite me vocare. Noemi. i. pulcram ſed
amaram. qꝛ amaritudine repleuit me dñs. ¶ R
¶ Diceres, quõ tñ maria potuit ita acriter dolere
q̃ vtiqꝫ voluntatē dei ex inſpiratiõe ſpũſſcti ſciuit.
Rñdet ſm Augu. de ſpũ ꝛ lr̃a. Amoꝛ ꝛ doloꝛ ſunt
põderata realiter in btã vgine. ſ. amoꝛ naturalis ad
filiũ. ex q̃ ꝓceſſit doloꝛ ꝛ amoꝛ ad ſalutē generꝭ hu
mani ex q̃ ꝓceſſit gaudiũ. illa põderata ſunt in coꝛ
de eiꝰ in libꝛa iuſticie. Sꝫ amoꝛ ſalutis generis hu
mani ꝑponderauit. ꝛ gr̃a naturã vicit. Voluit igi
tur btã vgo rõne gr̃e diuinitus illuſtrata potiꝰ xpꝫ
moꝛi tpaliter ꝙ̃ humanũ genus dãnari eternaliter
de quo Amb. ſup ſtabat ad crucē. dicit. Maria ſta
ad crucē ſi moꝛs filij nõ ſufficeret. ipa ad populi re
demptionē ꝑna eſſet etiã moꝛtē ſubire. Et h̃ idem
vult Berñ. ſup ſtabat. Optabat ipa ſanguinē ſuuꝫ
addē. ꝛ cũ filio ſuo ſacrificiũ veſꝑtinum celebꝛare.
¶ S ¶ Sꝫ di. nunq̃d valuiſſet ꝓ redemptõe hũa-
ni generis eiꝰ moꝛs vel paſſio. Rñdet Augu. Ille
ſolus h̃ valuit ſacrificiuꝫ offerre q̃ debuit ꝛ potuit.
Debuit vt homo ſine cõtagione pcti. Potuit vt
deus Heb. ix. Solus põtifex cũ ſanguine ſemel i
anno intrauit in ſcãſanctoꝝ. queꝫ offerret ꝓ ſua et
ppl'i ignoꝛãtia. vt figurat Leui. xvj. Nullus hoim
ſit in tabernaculo qñ pontifex ingredit ſanctuari-
um. dic̃ eñ Berñ. Nullius dignitas nec hoïs nec
angeli in ſacrificando cõmunis potuit eſſe autoꝛi-
tas. ¶ D ¶ Dicēs vtꝝ aliq̃d ꝓfuit ꝙ innocens mr̃
intantũ doluit ꝛ tã acerba ſuſtinuit. Rñdit Berñ.
dicēs. Coopabat ſm ſuũ modũ ad ꝓpiciandũ de-
um ille matris affectꝰ. vt tã ꝓpria ꝙ̃ mr̃is vota cha
ritas xpi ꝓferret ad patrē. dũ qđ mr̃ peteret filius
appꝛobaret ꝛ pr̃ ꝯdonaret. Et ſic liber paſſiõis xpi
ꝛ crucis fuit ſcriptꝰ intus ꝛ foꝛis doloꝛibꝰ. in q̃ le-
gere debemꝰ nõ ſolũ lamẽtatiões ſcriptas rõne do
loꝝ xpi ꝛ mr̃is eius. ſꝫ etiã lamẽtatiões rõne nr̃i. ſ.
ꝙ nos demeruimus. ita ꝙ nos dolēter poſſemꝰ di
cere cũ latrone Lu. xxiij. Nos q̃dē digna factis re-
cipimus. h̃ aũt nihil mali geſſit. Nã ſm Berñ. In
nocens ſuſtinuit qđ nocens rapuit. iuxta illud ps
Que nõ rapui tũc exoluebã. Itē non ſolũ lamẽta-
tiones ſcripte ſunt in hoc libꝛo crucis ſꝫ etiã carmē
id ē canticũ leticie. qꝛ redemptio generis humani
Lu. x. Gaudete qꝛ noïa vr̃a ſcripta ſunt in libꝛo vi-
te. Berñ. In cruce adepta eſt pctoꝝ remiſſio. ꝑieta
tis exhibitio. meritoꝝ augmentatio. nã ſm Greg.
in dyalogo. Nunq̃ꝫ q̃s celeſti btitudine dignus fo
ret niſi xp̃s crucē aſcenderet. ¶ Tercio ſcriptũ eſt
in hoc libꝛo ve. ſ. eterne damnationis his qui igra
ti ſunt redemptioni. ꝛ voluntarie ſe tradunt dãna-
tioni. non meditantes paſſionem dñi. De quibus
Apocal'. xx. Qui non eſt ſcriptus in libꝛo vite. miſ
ſus eſt in ſtagnũ ignis. ſ. eterne dãnationis. ꝓpt̃ qđ
dic̃ Berñ. Hec mihi ſũma phïa. meditatio xpi paſ
ſionis aſſidua. ſuauiſſimuꝫ crinile ſit mihi ſpinea

tui capitis coꝛona. dulcis lectulus crucis lignũ. in
hoc moꝛioꝛ. in hoc viuo. Nã verus xpianus ſicut
apis ſugit mel de floꝛe. ſic oẽm dulcedineꝫ anime
ſuggere debet ex vulneribꝰ ꝛ mẽbꝛis xpi in cruce.
q̃lis fuit Aug. li. ſupplicationũ. ꝑte. iiij. dicens. O
ihũ crucifixe paſſio tua eſt mihi fauo dulcioꝛ. lacte
ſapidioꝛ. balſamo ꝑſtantioꝛ. gẽmis ꝛ auro ꝑcioſioꝛ
cũctis terraꝝ diuitijs ꝛ honoꝛibꝰ charioꝛ. ſcribe in
tabulis coꝛdis mei ſanguine tuo dulciſſima vulne
ra tua vt te imenſe dulcedinis dñm habeã in coꝛde
pectoꝛe ꝛ oꝛe. ꝑficiam ꝗ̃ documenta paſſionis tue
ope. Nã dic̃ Aug. ſup pꝛima canonica Iohis. Ho
mo fidelis q̃ ita recoꝛdat dñice paſſionis documē-
ta nõ ſolũ patient moꝛit. ſed etiam patienter viuit
ꝛ delectabiliter moꝛit.

¶ Sermo. cxxx. ¶ Ad idem

Si quis vult venire pꝰ

me abneget ſemetipm. ꝛ tollat crucē ſuaꝫ
ꝛ ſequat me. Math. xvj. ¶ In ſũma ver-
boꝝ euangelij duo innuunt. Pꝛio ꝓponit arbitrij
nr̃i libertatē. ibi. Si q̃s vult venire poſt me. Scđo
ſubiũgit xpm ſequentiũ q̃litatē. ibi. abneget ſemet
ipm. De pmo dic̃. Si q̃s. i. aliq̃s ex multis. ſiue ſit
dñs ſiue ſuus. ſiue diues ſiue paup. Ecce diuina
largitas ſe offert oïbus ſe nulli denegans Act. x.
In vitate comperi nõ eſt ꝑſonaꝝ acceptio apđ de-
um. j. Thi. ij. Vult oẽs hoïes ſaluos fieri. Gloſa
vult volũtate cõditionata nõ abſoluta. ſi dño obe-
diãt in ꝑceptis ſuis. Math. ix. Si vis ad vitã igre-
di ſerua mandata. Et ſic reliquit homi voluntatē.
¶ D ¶ Sꝫ di. nunq̃d reliq̃t etiã ei ptãtem: Rñdet
ꝙ non. qꝛ ptãtem ſibi reſuauit Ro. xiij. Ois ptãs
a dño deo eſt. ¶ Sꝫ di. nunq̃d eſt ꝯtra deũ ſi vult ꝛ
nõ põt. Rñdet ꝙ nõ. licet nõ põt ꝑ ſe. põt tñ mediã
te dei adiutoꝛio. Phil'. j. Deꝰ eſt q̃ opat velle in no
bis ꝛ ꝑficē Ioh. xv. Sine me nihil poteſtis facere
Iſaie. xxvj. Oia opa nr̃a opatus es dñe. Et ſic non
poſſet cauſari. ſꝫ magis admirari abyſſum bonita-
tis ſue ꝙ tanq̃ꝫ dñs in bonis opat in nob. ꝛ fac̃ que
grata ſibi ſunt accepta ꝛ iudicat ea eterna mercede
digna. ꝛ eoipo allicit voluntatē nr̃am liberã vt ve-
lit. Et deide oñdit ſe nr̃m doctoꝛē ꝛ ductoꝛē. Pꝛio
ductoꝛē cũ dic̃. Poſt me venire. q. d. nullus ꝑcedit
me. nullꝰ vadit iux̃ me. oẽs optet ire poſt me. quia
ego pmogenitꝰ in mltis fr̃ibus. Ego ſuꝫ q̃ pmo di
xi diſcipulis meis Ioh. j. Venite ꝛ videte. ſ. opera
mee vtutꝭ. Scđo dixi eis Math. xj. Venite ad me
oẽs q̃ laboꝛatis ꝛ onerati eſtis. ego vos reficiã: tol-
lite iugũ meũ ſup vos. onus meũ leue eſt. qđ hila-
riter ſuſcipite ꝛ poꝛtate ad gl'iam. Tandē tercio di
cã eis in fine illud Math. xxv. Venite bñdicti pa-
tris mei ꝑci. reg. ꝛc̃. Et ſic ē ductoꝛ nr̃ ad vitam gr̃e
ꝛ gl'ie. ¶ Dixi ſcđo oñdit ſequẽtiũ xpm q̃litatē di'.
Abneget ſemetipm. ꝛ ſic ē nr̃ inſtructoꝛ docēs nos
ire viã quã ipe ambulauit. Dixit eñ Ioh. vj. Non
veni facere voluntatē meã. ſꝫ eius q̃ me miſit. et ſic
debemꝰ noſmetipos abnegare. Anſ. ꝛ merito. qꝛ
iure nihil habemus boni in nobis. ꝛ ꝓbatur mul-
tis rõnibus. ¶ P ¶ Pꝛima quia deus creauit nos
pſal. Ipe fecit nos ꝛ non ipi nos. Sicut ḡ nihil bo
ni in nobis eſt quod ipe non creauit. ita dignuꝫ eſt

ꝙ oīa nr̄a bona ſua ſunt. ⁊ nō licet auferre ſctāſctō
rum ne ſacrilegiuȝ cōmittamus. Scḋa rō. qꝛ nos
eťne morti dedit. ⁊ ſua morte ꝑcioſiſſima redemit
⁊ ꝓ nobis oībus mortuus eſt. vt q̄ viuūt iā non ſi
bi viuant. ſꝫ ſibi q̄ ꝓ nobis mortuus eſt. dicendo
cum aplō ad Gal'. ij. Viuo ego. nō ego. ſꝫ viuit in
me xp̄s. Tertia rō. qꝛ nos ingratos ab oībus bene
ficijs ſuis auerſos ꝑ pctā a dyabolo defendit. quia
criminibꝰ nr̄is demeruimus. eo ꝙ iniq̄ a ſua ꝓte
ctione receſſimus. ⁊ ſub ſua ꝓtectōne eſſe nō debu
eramus. ⁊ ſic nos malignꝰ hoſtis ſine defenſione
captiuos hñs. ad ſuā voluntatē duxiſſet in eterna
ſupplicia. ſꝫ ipe ex ſupabūdāti bonitate nos defen
dit ab eo. ⁊ ad patriā reduxit. vt dicamꝰ cū ps. xciij
Niſi dñs adiuuit me. paulominus habitaſſet i in-
ferno aīa mea. Treñ. iij. Magna dñi miſcḋia ⁊c.
Quarta rō. qꝛ ea bonitate q̄ nos creauit eadē nos
a dyabolo conſuabit ne in nihilum redigeremus
Greg. Eſſe nr̄m ex nihilo ē. ⁊ in nihilū tendēt niſi
auctor oīm manu ſui regiminis conſuaret. O ma
gna fatuitas ſe erigē contra deū. Iſa. x. Nunquid
gloriaṫ ſecuris contra eū q̄ ſecat. nā ſe mouere nō
pōt. Heb. j. Portans oīa v̄bo v̄tutis ſue. Quin-
ta rō eſt ſecuritas. qꝛ eī totū ſe abneget vt totum
ſe offerat deo vt totū euȝ deus habeat. ⁊ ſibi nihil
eſt vt deo aliq̄d ſit. ⁊ ſic ſui nihil amittē timet nec
ꝑdere. ſꝫ ſꝑ ſecurꝰ ē ꝙ deus qḋ ſuū ē ꝯſuat Sap. v.
Iuſtoꝝ aīe i manu dī ſunt. Iob. x. Nō rapiet eos
q̄ſq̄ꝫ de manu mea. Iob. vj. Dñe qḋ venit ad me
nō eijciaȝ foras. Sexta rō vt ſibi vitā repēderemꝰ
nr̄am. q̄ oēm vitā ſuā ad ſalutē noſtrā ipēdit. Iſa.
ix. Puer natus eſt nobis ⁊c. ⁊ deniq̄ꝫ in cruce ani-
mā ſuā ꝓ nobis dedit. Mat. xx. Venit eī filiꝰ ho
minis miſtrare ⁊ nō miniſtrari. ⁊ dare animā ſuaȝ
in redemptionē ꝓ multis. Et ſic debemus abne-
gare voluntatē noſtrā ⁊ baiulare crucem. Gal'. v.
Qui xp̄i ſunt carnē ſuā crucifixerunt. Iōo ſubdit
crucē ſuā. Greg. Crux a cruciatu dr̄. Anſ. de men
ſuratōne crucis. O dñe ſi crux ſuoꝝ tuoꝝ dr̄ a cru
ciatu. quō ē hoc dic mihi cū dixiſti. iugū meū ſua-
ue ⁊ onus meū leue. Sap. xij. Bonus ⁊ ſuauis eſt
dñe ſpūs tuus. Anſel. Crucē eſſe cruciatū cordis
quā portare debemus. ¶ Nam ſicut crux hȝ
quadruplicē dimēſionē. ſ. longitudinē. ſublimita
tē. latitudinē. ⁊ ꝓfunditatē. Debemꝰ eī cruciatū
hr̄e. Primo de ꝓfunditate. ꝙ nō hūiliamur intā-
tum ſicut deberemus. Ad ꝓfundā hūilitateȝ nos
cogit xp̄i humilitas. ꝙ filiꝰ dei ita voluit ſe humili
are. Phil'. ij. Exinaniuit ſemetipm ⁊c. Berñ. Exi-
naniuit ſe vſq̄ꝫ ad carnē. vſq̄ꝫ ad mortē. vſq̄ꝫ ad lim
bum. vſq̄ꝫ crucē. De ſua ꝓfunda humilitate. Iſa.
liij. Vidimꝰ eū nō hñtem ſpēm neq̄ꝫ decorem. ⁊ ſꝫ
xp̄i pctā nr̄a. Aug. Quid faciet hūana fragilitas
cū ſe depſſit diuina maieſtas. Scḋo ad ꝓfundaȝ
hūilitatē nos cogere dȝ nr̄a cognitio cogitādo q̄d
ſumus. Iob. vij. Quid eſt hō qꝛ magnificas eum.
ps. viij. Dñe quid eſt hō ꝙ memor es eius. Quan
to viliores nos cognoſcimꝰ de tāto hūiliores nos
eſſe debemus ꝙ altiſſimus ſic ſponte ē abiectꝰ hoc
docuit Mat. xj. Diſcite a me qꝛ mitꝭ ſum ⁊ hūilis
corde Iō merito hr̄e dēmꝰ cruciatū cor. ex q̄ nō ita
ꝓfundā hūilitatē hēmꝰ. ⁊ grati de ſua hūilitate.

¶ Scḋa dimēſio crucis ē ſublimitas. vbi cruciari
dēmꝰ ꝓ eo ꝙ eū nō plene poſſumꝰ vidē ⁊ amare
ſicut ſublimis ſua bonitas exigit. O q̄t ſūt hodie
cauſe amoris ſui q̄s nec lingua dicere nec intelle-
ctus ſufficit capere. Si ꝓ muneribus diligere vis
o q̄s plura dabit q̄ꝫ q̄ aīam de corpe. ſanguinē de
corde. aquā de latere dedit. Si vis amare illū q̄ ꝓ
te aliqua arduaſfacit. magis xp̄m. De quo Berñ.
Dixit plura. fecit mira. ꝑtulit dura. Iſa. j. A plāta
pedis vſq̄ꝫ ad verticē nō ⁊c. Si aliq̄d volumus di-
ligere qꝛ bonū. magis illud qḋ optimū eſt. Et ſic i
finita ſunt q̄ nos ad amorē dei cogūt ⁊ xp̄i filij eiꝰ
Nam oīa q̄ creauit ꝓbant dei bonitatē. Gregoriꝰ
Probatio dilectōis ē exhibitio opis. Neceſſe ha-
beat ſe dilectrix aīa xp̄i ⁊ dei ſicut deꝰ ſe hȝ ad eaȝ
Primo ſicut deus ſꝑ amat ⁊ nō deſiſtit ab amore
ſic oēs affectus tuus offer ſue volūtati. Scḋo ſic
ſꝑ hȝ nos p̄ oculis. ita ſꝑ debemus cogitare deum
patrem. Boetiꝰ. Magna eſt nobis indicta neceſſi
tas ꝓbitatis cum cuncta agamus ante ocl'os iudi
cis cūcta cernētꝭ. ergo qḋ non faceres in preſentia
hoīs. nec in pñtia dei facere deberes. Tertio ſicut
deus continue nobis ſuit opa bona in nob̄ opan
do ⁊ nos conſuando. ⁊ ſic nos continue debemꝰ
eſſe in eiꝰ ſuitio oīa opa in eius ſuitio impēdēdo.
Eccl'i. xiiij. Particula bone diei non te pretereat.
Quarto ſicut nos ſꝑ cuſtodit ab omnibus malis.
⁊ ſic nos ſꝑ abſtinere a vicijs. ⁊ cruciari debemus
in nobis ꝙ nō ita laudamus ⁊ amamus dei chari
tatem ⁊ bonitatē ſicut deberemus. Hugo in li. de
arra anime. Nihil poſſumus ꝓ beneficijs repen-
dere q̄ꝫ amare. ¶ Tercia dimēſio ſm Anſ. li. viij.
eſt latitudo crucis. vbi cruciari debemus ꝓ eo ꝙ
tantā cōfidentiā nō habemꝰ ad deū ſicut debemꝰ.
Nam ita dilatauit ſuā bonitatē ⁊ extēdit manꝰ in
cruce vt nos omnes repleret bonitate. ps. Aperiſ
tu manū tuā ⁊c. Sunt eī multe cauſe q̄re confide
re debemus ſue bonitati. ¶ Prima qꝛ iuſtum
deſideriū eſt ab eo. ij. Chor. iij. Nō ſumus ſuffici-
entes aliq̄d de nobis cogitare tanq̄ꝫ ex nob̄. mul-
to minus deſiderare. Ad q̄d daret niſi etiam vellet
exaudire. ¶ Secunda cauſa incitans ad confidēti
am ē incarnatio. Augu. ḋ v̄bis dñi. Qui fecit ho-
minē factus ē homo ne ꝑiret quod fecit. Luc. xix.
Venit filius homis q̄rere ⁊ ſaluuȝ facē qḋ ꝑierat.
Aug. Si homines ꝑire vellet de celis ad ṫram nō
deſcēderet. ¶ Tercia cauſa ē paſſio ꝓ nobis. Ro.
viij. Proprio filio nō pepcit deus. ex quo filiū tra
didit quid denegabit. Nam omnia q̄ petē poſſu-
mus. minora ſunt q̄ꝫ filius. Aug. Ex quo ſuſcepit
malum tuum. ſpera cōicet tibi bonum ſuū. Heb.
ix. Nolite amittere confidētiaȝ v̄ram q̄ hȝ magnā
remunerationē. Berñ. Quātum pedē fiducie i de
um poſueris intātum obtinebis. Ad quod horta
tur apl's ad Hebr. iiij. Eamus cū fiducia ad thro-
num gratie eius vt miſcḋiam conſequamur.
¶ Quarta dimēſio ē longitudo ſpūalis crucꝭ. Lō
gitudo ſpūalis crucis. ē cruciatio de hoc ꝙ nō ſu-
mus aſſidui ⁊ continui ⁊ ꝑſeuerantes in dī laude
⁊ ſuitio. Ipe eī noluit deſcēdē ſꝫ ꝑſeuerauit ⁊ cō
tinuauit vſq̄ꝫ ad mortē. ⁊ ſic nos dicētes cuȝ Iob
xxvij. Iuſticiā quā cepi non deſeram. ad Gal'. vj.

Bonum aũt faciẽtes nõ deficiamus. Chryſ. Tol-
le pſeuerantiam nullum obſequiũ hʒ mercedem
Greg. Incaſſum bonum agitur ſi ante terminuʒ
vite deſeratur. Math. x. Qui pſeuerat vſqʒ in finẽ
hic ſaluus erit.

De ſancto Matheo Sermo cxxxj.

Elictis omnibus ſur-

r gens ſecutus eſt eũ Math. ix. Dicũt na-
turales ꝙ luna naturaliter ſeqtur motuʒ
ſolis. qꝛ ab eo illuminaẗ. ꝛ de q̃to magꝰ ſoli appro
pinquat. de tãto plus q̃ ad terrã de ſuo lumine ꝑ-
dit. Sed dicit Macrobiꝰ. Claritatẽ quã ꝑdit ex ꝑ-
te terre nullo mõ ꝑdit ex ꝑte celi. imo plus ex par-
te ſupiori illuſtraẗ. Nõ qñ ſoli coniungiẗ ni-
hil luminis ad terrã dirigit ſ; in ꝑte celi in plena lu
minatione exiſtit. Myſtice ꝑ lunã pctõꝛes ꝛ ſtulti
intelligunẗ quoꝝ heu multi ſunt. iuxta illõ Eccl's
j. Stultoꝝ infinitus eſt numerꝰ. Recte ſic luna nũ
q̃ ẽ ſtabilis. ſ; ſp hincinde diuagaẗ. ſic pctõꝛ d̃ vno
pctõ in aliud labitur. de q̃ Eccl'i. xxvij. Stultus. i.
pctõꝛ. vt luna mutaẗ. Si igẗ a ſole iuſticie. i. a xp̃o
vult illuminari neceſſe eſt vt illũ ſolẽ. i. xp̃m ſeqẗ.
ps. xxxiij. Accedite ad eũ ꝛ illuminamini. ꝛ quan
to plus ſibi appropinq̃t tanto plus vanitatẽ mun
di deſpicit. Si aũt pctõꝛ eſt oppoſitus ſoli. tũc cla-
ret in mundo vana gloria. de q̃ Iſid. Longe a deo
eſt animus cui hec vita ẽ dulcis. Gre. ſup Ezech.
Quanto terenis mens plus occupaẗ. tãto celeſtia
minus videt. vtʒ in matheo. dum terenis inhereret
xp̃s eũ ſole miſcõie nõ illuſtrauit. Vt igẗ illuſtra-
retur neceſſe erat vt deũ ſeq̃reẗ. Hec imitatio figu-
raẗ. iij. Reg. xix. Helyas venit ad helyſeũ arãtem
in campis. miſit ſup illũ palliũ ſuum ꝛ ſtatim reli
ctis bobus quibus arabat cucurrit poſt helyam. ꝛ
tranſiens tulit par boũ. ꝛ mactauit. ꝛ coxit carnes
ꝛ dedit pp'lo. ꝛ comedit. ꝛ ſurgẽs ſecutus eſt eum
Spũal'r. verus helyas. i. xp̃s. venit ad heliſeum. i.
ad matheũ arrantẽ in campis. ſ. auaricie intentuʒ
thelonio. Xp̃s miſit palliũ. i. diuinitatẽ palliatam
humanitate. ꝛ traxit eũ. qꝛ ẜm Hyero. Diuinitatꝭ
radij ab eiꝰ intuitu illuceſcebant. q̃s voluit attrahe
re attraxit. ꝛ ſic de matheo factũ ẽ. Ideo ſtatim re-
liq̃t oĩa. de q̃ Beđ. ſup Lu. Qui ſolebat rapẽ alie-
na hic volũtarie reliq̃t ꝓpria. de quo thema. Reli-
ctis oĩbus ꝛc. In v̓bis euãgelij duo innuuntur.
Primo pia reſpectio diuine charitatꝭ ibi. vidit ihs
Scđo ſubiũgiẗ vana rephenſio hũane iniq̃tatis.
ibi videntes. De primo dicit. vidit ꝛc. Ariſto. in li.
de animalibus dicit. Salandrius eſt auis. ꝛ eſt al-
bus totus in colore. nullã nigredinẽ hñs. ꝛ ẽ huiꝰ
nature qñ alicuius egritudo ẽ ad mortẽ. auertit fa
ciẽ ſuã ab infirmo. ſi aũt infirmꝰ dʒ cõualeſcẽ viſuʒ
porrigens eſt in ipm q̃ſi applaudens. Spũal'r. ſic
xp̃s totus albus. Cañ. v. Dilectus meus candidus
ꝛ rubicũdus ꝛc. nullã nigredinẽ pcti hñs Sap. vij
Candoꝛ eſt lucis etne. Iſte puriſſimꝰ dñs hʒ duos
oculos. dextꝝ. ſ. gr̃e q̃ reſpicit pctõꝛes. ſiniſtꝝ. ſ. mi
ſericoꝛdie. Hãc ſi auertit ſine dubio moꝛieẗ. Ĩdo
dauid. Reſpice ĩ me ꝛ miſere mei. Si eñ xp̃s iſir-
mũ pctõꝛem reſpicit oculo miſcõie nõ moꝛieẗ ĩ pec
catis. Nã reſpectꝰ deitatis hʒ multos effectus. vtʒ
in ẜmone ſeq̃nti. Et ſic oculo miſcõie reſpexit iſir
mũ matheũ cui ei pctã dimiſit. Oculo v̓o gr̃e ipſ;
reſpexit cũ eũ in apl'm elegit. vt ꝑ ſeipm teſtaẗ di-
cens. Vidit ihs hoĩem ſedentẽ in thelonio. Vbi
innuunẗ tres infirmitates. Pria terena cu-
piditas. cũ dicit hoĩem. non vir ab humo. Geñ. j.
Formauit hoĩem deꝰ de limo tre. Greg. Matheꝰ
diligendo terrena factus eſt terrenus. Aug. Talis
vnuſquiſqʒ eſt qualis ſua dilectio. ſi terram amas
terra es. Et hñ auarus homo terra dẽ. Nam ſicut
terra eſt frigida. ſic auarus non habet caloꝛẽ cha-
ritatis. Augu. lxxxiij. queſtionũ. Venenum cha-
ritatꝭ auaricia. vbi auaricia regnat. ibi charitas lo
cum nõ habet. Itẽ terra claudit animalia veneno
ſa. ꝛ ſic auaricia alia pctã moꝛt'ia. Eccl'i. xxj. Qua
ſi a facie colubꝛi fuge pctã. j. ad Thi. vj. Radix om
niũ maloꝝ cupiditas. Hugo de ſctõ victoꝛe. Qui
auaricie innitiẗ oĩm pctõꝝ ꝑticeps efficiẗ. Sanctꝰ
Tho. ij. ij. q. cxix. arti. ij. Auaricia eſt radix omniũ
maloꝝ. non ꝙ omnia mala ſemper oꝛiunẗ ab aua-
ricia. ſ; qꝛ nullũ malũ eſt qđ non interdũ oꝛitur ex
auaricia. Itẽ terra includit in ſe infernum. Hye-
ro. ſuper Ionã. Quõ coꝛ eſt in medio animaľ. ita
infernus in medio terre. ꝛ ſic auaricia. qꝛ dicͭ Tul-
lius. Tota vita auari hominis plena eſt miſerie ꝛ
doloꝛis. ſ. ꝑ ſollicitationem. Damaſ. Maioꝛ ẽ cru
ciatus auari oĩa poſſidentis q̃ paupis nihil hñtis
Eccl's. v. Omnibus diebus vite ſue comedit in te
nebris ꝛ in curis multꝭ erũna atqʒ triſticia.

Scđa īfirmitas accidia. qꝛ ſedentẽ. i. bono ope-
re toꝛpentẽ. Leo papa. Nõ toꝛpẽtibꝰ ſ; laboꝛãtibꝰ
daẗ premiũ. Nã tria ſunt loca. ſ. celũ infernꝰ ꝛ terra
Celũ deputatũ eſt ad q̃eſcendũ. Math. xix. Sede
bitis ſuper ſedes ꝛc. ſil'r Mathei. viij. Venient ab
oꝛiente ꝛ occidente. ꝛ recũbent cum Abraã ꝛ Iſa-
ac ꝛ Iacob in regno celoꝝ. Infernus deputatus
eſt ad iacendũ. Prouerbi. xiiij. Iacebunt mali añ
bonoſ. ꝛ impij añ poꝛtas iuſtoꝝ. Iſa. xiiij. Subter
te ſternetur tinea. ꝛ operimentũ tuũ eruntvermeſ
Mundus deputatꝰ eſt ad opandũ. Iob. v. Naſciẗ
hõ ad laboꝛandũ ſicut auis ad volandũ. ps. lxxij.
de accidioſis. In laboꝛe hoĩm non ſunt. ꝛ cũ hoĩ-
bus nõ flagellabunẗ. Glo. ſ; cum demonibꝰ. Ĩdo
Eccl's. ix. Quodcunqʒ poteſt manus tua opari in-
ſtanter fac. Nam. ij. Theſ. iij. Qui nõ laboꝛat nõ
mãducabit. Tertia infirmitas mathei erat. quia
curis ſcl'aribus inſudabat. qꝛ in thelonio quod ra
ro fit ſine pctõ. quia cõĩter tales ſumunt vltra pre-
cium conſtitutũ. vel etiam a quibus nõ eſt accipi
endum vt a clericis. vt hꝫ de cenſi. ꝛ exactionibus
q̃q̃ʒ. lib. vj. Ratio qꝛ debẽt ꝓ ſalute regni exoꝛare
[illegible] ab hoc officio fuit vocatus matheus ꝑ xp̃m. q̃
dixit. Seq̃re me. Beda. Non ſolũ inceſſu pedum
ſ; ꝛ moꝝ. ecce diuina bonitas nobis in exẽplum fi
ducie dei miſcõie. Aug. Nemo de pietate dei diffi
dat. qꝛ maioꝛ ẽ miſcõia di omni neq̃cia. Si miſeri-
coꝛditer vocauit matheũ auaricie innitẽtem. mul-
tomagis ſuſcipiet te clamantem. Ideo berñ. excla
mat ꝯ deſpantes. O res ꝯfuſa. res monſtruoſa de-
ſpare de di miſcõia. cũ oĩa nr̃a pctã reſpectu di mi
ſericoꝛdie ſit q̃ſi vna gutta reſpectu totiꝰ marꝭ. Et ħ
ꝑpẽdẽs matheꝰ ſurgẽs ſecutꝰ ẽ eũ. ꝑuipendẽs oĩa